

Táncjáték

NOVÁK FERENCNEK

*Amikor megsúgták, hogy
elindult felém az öröm,
nem szóltam róla senkinek, pedig
egész valómon átbizsergett
a valahai álom
igézete, hogy mégis
tudok a föld felett repülni.*

*A legbizalmasabb híveknek
se beszéltem ki, mit sugallt a hír,
talán mert napról napra, régtől
arra edződtem: mind ami belőlem
oly számolatlan-természetesen,
önnön kedvére, túlcserdulva árad,
érdemként vissza nem téríthető.*

*Nekem lett igazam, mert
az öröm átlépett fölöttem.
S mivel a nézők alig is látták
a kamarilla-cselt,
a világ színpadán nem történt hibbanás.*

*De bennem később mélyebbre zökkent
a tanulság, az egyszer már megélt
kudarcc — — a táncjáték, mikor
a félhomályban vetkeződő
elárvult pár elé a
vidor leváltók lendületével,
ujjongó könnyű kedvvel,
kapkodott lábbal erre-arra
sodródó boldog szíromözönként
előtolong a győztesek raja,
s letöröl minden mögötte valót...*

Meg lehet halni elevenen is.

Bertók levele

*Esik, borul egész nap,
mintha fejemre szakadt volna végleg
a visszavonhatatlan ősz.
A délig összegyűlt keserőséget
nehéz lesz kirázni magamból.
Ember legyen, ki ilyenkor
segíteni tud rajtam.*

*Netán ezért jött ez az üzenet.
Szerzője minden látható
ok nélkül kezdi, írja:
hosszú idő után,
sorsával szembenézve,
rádöbbsent, hogy az igazi
megmentője 1958-tól
én voltam. Csorba is
elismerte: levélben kértem,
ne hagyja semmiképp, hogy
Pécsről Somogyba visszaszökjön.*

*„Jó elgondolni, hogy
létezett (nehezebb) hely és idő,
mikor a kő alatt
egy-egy jó szó,
egy-egy ajándékba adott
kézszerítés,
egy jócselekedet, ami
magában hordja jutalmát,
jelentette az életet,
a megmaradást, a jövőt;
s hogy volt ember, kinek az efféle
természetéből fakadt.
Persze
folytatás is volt, van, hiszen
közben megöregedtünk,
s jósokára
s valamennyire
»felnőttem« én is,
de ez már másik fejezet,
ága-boga csak ennek a törzsnek,
ami 35 éve
kis híján kettétörött...”*

*Lehet, enapi gyöngeség csak,
hogy lemásoltam így e szöveget,
de mentségemre, azt hiszem, az egyik
legszebb levél, mit életemben kaptam.*

1990. X. 5.